

İnsanların *çalışmak* dediğinin sanırım bende tam bir karşılığı yok. Gün boyu okuyorum. Yeni şeyler öğreniyorum. Bunların bazısı çok da lüzumlu olmayan bilgiler, bazısı hemen işime yarayacak cinsten. Mümkün olduğunca kendime faydalı cinsten metinler okumaya çalışıyorum, bir yandan da okumaya ayırdığım zamanın okumayla, öğrenmeyle geçmesine. Ancak bunlara *çalışma* demek aklıma gelmiyor.

Bir de yazmak var. Buradakiler dışında teknik ve akademik yazılarla uğraşıyorum. Onlara da *çalışma* demeye dilim varmıyor. Buradakilerin *çalışma* olmadığı konusunda herhalde herkesle hemfikiriz ama teknik yazıların da bende uyandırdığı etki buradakine benzediği için ona da *çalışmıyorum*.

Yaptığım işlerin arasında bir de program yazmak var. Bunun zaten çalışmakla alakası yok. Başka işim olmasa da, *kımıl kımıl* tüm gün program yazsam.

Arada bir toplantılar, personelin ne yaptığına bakmak, onlara yeni işler vermek gibi faaliyetler oluyor. Buna çalışmak diyebiliriz sanırım. Çalışmak buna benziyor olmalı ancak bunların da *verimsiz* bir tarafları var. Yani ben toplantı yapınca pek de iş yapmış gibi hissetmiyorum. Personelin ne yaptığına bilgisayar başından bakmak daha uygun geliyor, çünkü oturup konuşunca, genelde on dakika sürecek iş bir saat sürüyor.

Başka da bir şey yok çalışmaya benzer. Müşterilerle konuşmak mesela, bu da *çalışma* sayılabilir. Ancak bunların yoruculuğu, işin zorluğundan değil, genelde benim fazla sosyallikten yorulmamla alakalı.

İşten değil, insanlardan yoruluyorum. O sebeple *çalışma* dediğimiz mevzuun bendeki karşılığı oturmuyor. İnsanlarla uzun zaman geçince, hiçbir şey yapmasak da yoruluyorum. İnsanlar olmasa da, mesela 10 saat program yazdıktan sonra konuşma becerimdeki farkedilir azalmadan dolayı yorulduğumu anlıyordum. (Artık o kadar uzun süreyle yazamıyorum, bırakmıyorlar ve sağlıklı olmadığına kanaat ettiğim için zaten kendim de kendimi bırakmıyorum.)

Eğer hayatı oyun ve çalışma diye iki kısma ayırırsak, günümün büyük kısmını oyun ve eğlenceyle geçirdiğimi itiraf edebilirim. Nasıl saydığınıza bağlı. Bir de çocuklarla geçirdiğim zaman var, *babaa, lego yapalım mı?* diyor oğlum, uçak yapıyoruz, *tekne* yapıyoruz. Benimkiler daha güzel oluyor tabi, çocukken pahalı diye alamazdım legoları. Hala pahalı olduğunu düşünüyorum ama işin içine çocuklar girince, o kadar *cimri* olamıyorsunuz.

Çalışma gününü sabahdan akşama toplantı yapıp, bunların bazısında öğrendiğini, bazısında anlatarak geçiren ve buna *çalışma* diyen insanların olduğu bir memlekette yaşıyoruz.